

Nešťastná ledvina senátorky Šipové

O výrok týdne se tentokrát postarala pirátská senátorka Adéla Šipová / Kladno/. Politikům se totiž kvůli zmatkům kolem zvyšování platů opozdila výplata za leden, což Šipová, pobírající plat 130 tisíc měsíčně, na sociálních sítích okomentovala tak, že doufá, že nebude muset prodat ledvinu.

Nevyjde s platem 130 000 čistého?

Dobře, beru v potaz, že paní senátorka je samoživitelka pěti dětí. Přesto mi ale s platem 130 tisíc čistého + štědrými náhradami za cestování, stravování, ošacení, telefon či internet, přijde nevkusné

vtipkovat na toto téma, v zemi, kde se právě kvůli vládě strany paní senátorky potýkají lidé se skutečnými existenčními problémy.

Poté, co výrok vyvolal silnou odezvu z řad politiků i veřejnosti, se Šipová snažila situaci zachránit slovy o tom, že mluvila »o solidaritě politiků s nízkopříjmovými skupinami«. I kdybych v jejím původním příspěvku chtěla jakýkoliv náznak solidarity vidět, je otázkou, proč takto solidární Piráti ve vládě pro nízkopříjmovou skupinu občanů něco neudělali.

Pojďme se ale společně podívat na skutečné problémy lidí, kteří na rozdíl od paní senátorky nemají to štěstí, že pobírají 130 tisíc měsíčně a Fialova asociální vláda je skutečně dohnala do zoufalé situace. První takovou zprávou jsou nová znepokojující data o finančním zadlužení mladé generace. Podle údajů společnosti Czech Credit Bureau stoupl celkový zadlužení meziročně skoro o devět procent. Dluhy rostou takřka u všech generací, jedna se ale přece jen vymyká. Prudký růst zadlužení je nově typický pro tzv. generaci Z, tedy lidi narozené na konci 90. let. Jednoduchým vysvětlením je neschopnost zajistit příjmy odpovídající výdajům na bydlení a jídlo. Dalším vysvětlením je nedůvěra mladých v to, že si jednou pořídí vlastní bydlení nebo že se dožijí penze, což vede ke zvýšenému utrácení. A že tato vláda skutečně mladým lidem žádnou naději, snad kromě Fialových zjevných fantasmagorií, nedala.

Dalším údajem, vypovídajícím o rostoucím počtu existenčně ohrožených lidí, je zvyšující se poptávka v potravinových bankách. Této služby loni využilo rekordních 430 tisíc osob, o sedm procent více než loni. Toto číslo přitom roste již několikátý rok po sobě. Nadpoloviční většinu příjemců tvoří rodiny s malými dětmi a samoživitelé. Za nimi jsou osaměle žijící senioři. A právě tyto skupiny, mezi kterými lidé čím dál častěji nemají po zaplacení účtů za bydlení ani na jídlo, nechala vláda strany paní senátorky Šipové na holičkách. Když tedy nyní senátorka s platem 130 tisíc chce skrze vtipy o prodávání ledvin upozorňovat na solidaritu s lidmi s nízkými příjmy, nabízí se opět otázka: Co Piráti ve vládě pro řešení této situace udělali?

Na hranici chudoby se totiž dle dostupných dat konstantně pohybuje až desetina Čechů. Toto číslo je o to smutnější, nakolik chudoba mnohdy ohrožuje i pracující lidi. Další data totiž ukazují, že Češi pobírající minimální mzdu i se všemi benefity musí pracovat déle než standardní pracovní týden na to, aby se vyhnuli chudobě. Ano, i v těchto číslech jsme na tom nejhůř ze všech našich sousedů. Když tedy senátorka Šipová mluví o prodeji ledvin a solidaritě s nízkopříjmovými, na mysl se kradou pochyby o tom, zda už dříve nemusela prodat jiný zásadní orgán k tomu, aby konečně se 130 tisíci měsíčně vyšla.

Dolary tekly i do českých neziskovek

Vrátí se také ještě ke kauze USAID, ve které si prezident Trump posvětil na to, do kterých projektů a politických neziskovek v cizích zemích putují peníze z USA. Elon Musk, který dostal revizi USAID na starost, totiž zveřejnil kompletní seznam grantů, z nichž je patrné i to, kdo pobíral americké peníze u nás v České republice. A že jde opravdu o dlouhý a zajímavý seznam. Mezi příjemci nalezneme například organizaci Prague Pride, která získala dva granty ve výši 18 a 23 tisíc dolarů, takže v součtu a přepočtu skoro milion. Ještě na daleko víc peněz si pak přišla Bakalova nadace The Bakala Foundation, která dostala celkem 6 grantů od 8 do 100 tisíc dolarů. Mezi další příjemce pak patřily další důležitá a pro Českou republiku »nezbytné« organizace typu Evropské hodnoty nebo Prague Security Studies bojující za americké peníze proti »dezinformátorům«. Co si nyní tyto organizace počnou bez amerického sponzoringu, zjistíme patrně už velmi brzo. Já jen doufám, že nikdo z jejich pracovníků nebude kvůli zachování provozu muset prodávat ledvinu.

Pojďme se na skok podívat ještě na dění v EU. I přesto, že slyšíme mnoho řečí o tom, kolik toho EK připravuje, aby se EU stala opět konkurenceschopnou, a s jakou rychlostí údajně pracuje, do výborů Evropského parlamentu zatím přišlo od Komise velmi malé množství legislativních návrhů. Napříč slibům je tak tedy rozjezd legislativní práce pomalejší. O to srdnatěji si však nyní Parlament schvaluje rezoluce, kdy kecáme třetím státním a lidem v nich žijícím, jak by měli žít, abychom pak prskali, když situaci v Evropě přijede okomentovat americký viceprezident a tradiční americké mopslíky ve vedení EU za jejich servilitu ani nepochválí.

Proti rozeštvávání konfliktů

Ale podívejme se alespoň, jaká byla dosavadní legislativní práce ve výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele, a co nás v nejbližších týdnech čeká. Zatím tento výbor pouze připravoval stanoviska pro ostatní výbory, a to ohledně zahraničního financování strategických projektů a posilování ochrany cestujících. Já osobně se snažím do textu stanovisek dostat větší transparentnost a co nejvyšší ochranu cestujících, se zvláštním zaměřením na osoby s postižením, například co se týče dostupnosti informací či možnosti cestovat s asistenčním zvířetem či lidským asistentem.

Čeká nás také práce na dalším stanovisku, a to k návrhu na zřízení Programu pro evropský obranný průmysl. Rozdmýchávání konfliktů, abychom vytvořili odbytiště pro zbraně a vyvolávání uprchlických krizí, když kvůli konfliktu lidé utíkají ze svých domovů, k prosperitě nepřispívá, a proto můžete čekat, že já budu proti vzniku takového programu. Jednou si ten konflikt můžeme totiž válečným štváním zatáhnout i do EU.

Na nařízeních, která případnou přímo Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele, se také začne pracovat, konkrétně tedy na požadavcích na oběhovost projektů vozidel, o nakládání s vozidly s ukončenou životností. Další návrhy budou přímo tomuto výboru následovat až v březnu, a to sice bezpečnost produktů v e-shopech a opět posílení ochrany cestujících. **O všem vás budu ještě informovat, ale můžete se spolehnout, že rozhodně náš hlas bude ve výborech slyšet. K.Konečná, europoslankyně**

*K tomuto přání
pro všechny dívky, ženy, matky,
ať nejen 8. března Den žen slaví,
kež i dny další jsou pro ně svátky.*

*Pro každý den hodně lásky
a celý rok žít v pohodě.
Přijdou-li přec chmury nebo vády,
ať rozplynou se jako ve vodě..*

**K milému svátku radost a štěstí
přeje OV**

*****

OV KSČM, LKŽ a Diaklub Kladno

zvou nejen ženy na oslavu

Mezinárodního dne žen 2025

do sálu **Baráčnického domu**

Kladno Kročehlavy

pátek 7. března od 14 do 17 hod.

**Losování dárečků a malé občerstvení pro ženy,
hudba k poslechu i tanci pro všechny**

*****

Exposlanci J.Dolejšovi bylo ukončeno členství v KSČM

Za jednání, které je neslučitelné s programem a stanovami strany, ukončil Výkonný výbor Ústředního výboru Komunistické strany Čech a Moravy členství bývalému poslanci za KSČM Jiřimu Dolejšovi.

„Jiří Dolejš, jako člen nejvyššího stranického orgánu mezi sjezdy, hlasoval pro programové cíle strany, mezi které patří mj. vystoupení z NATO a referendum o vystoupení ČR z Evropské unie, stejně tak svým hlasováním podpořil rozhodnutí KSČM kandidovat do Evropského parlamentu v koalici STAČILO! a podpořit hnutí STAČILO! v letošních volbách do Poslanecké sněmovny PČR.

Tuto politiku KSČM však veřejně soustavně kritizoval a voliče od volby KSČM a STAČILO! odrazoval, čímž opakovaně porušil Stanovy KSČM, na což byl několikrát upozorněn.

Právě porušování stanov, předávání zavádějících informací médiím i poškozování strany výroky na sociálních sítích byly důvodem k ukončení jeho členství v KSČM,“ okomentoval situaci tiskový mluvčí KSČM Roman Roun. (Praha, 20. února 2025)

STALO SE V BŘEZNU

Každý rok, měsíc i den přináší v našem světě mnoho událostí, které by byly hodny zaznamenání. Ale bude možná dobré alespoň některé připomenout – bez ohledu na letopočet. Dne 2. března roku 1978 startovala kosmická loď Sojuz 28. Na palubě pod

velením zkušeného kosmonauta Alexeje Gubareva ve funkci výzkumníka vzlétl do kosmu náš zatím jediný, v pořadí osmdesátý kosmonaut světa Vladimír REMEK. Loď se pak spojila s vesmírnou stanicí Saljut 6, kde posádka Romanenko a Grečko plnila dlouhodobé vědecké úkoly. Let trval téměř 8 dní. Major Remek ho nesnášel příliš dobře a nesnažil se to popírat, na tiskové konferenci po přistání se mu ještě těžko hovořilo. Také se hodně spekulovalo o tom, proč dostal přednost před alternativní posádkou – pravděpodobně proto, že Gubarev byl zkušenější a navíc voják.

Vladimír Remek se narodil do slovensko-české rodiny v roce 1948, letos mu bude tedy 77 let. Byl vojenským pilotem, leteckou školu v Košicích absolvoval s vyznamenáním, stejně jako později Vojenskou leteckou akademii v Rusku. Do roku 1995 sloužil v armádě, poté byl poslancem u nás doma, deset let jako nestranník za KSČM v Evropském parlamentu. Do odchodu do důchodu v roce 2018 zastával funkci velvyslance v Rusku. Těžkou životní situaci mu připravil rok 2001 – pád vrtulníku přežil. Je dvojnásobným hrdinou – SSSR a ČSSR a držitelem našeho nejvyššího řádu - Bílého lva. Astronom Mrkos objevil planetku č. 2532 a nazval ji jeho jménem. Těšme se, že se brzy dočkáme dalšího Čecha v kosmu. V Německou se už delší dobu připravuje na cestu ke hvězdám sympatický mladík, má krásné a časté naše jméno Svoboda. Dne 4. 3. (1918) si připomínáme vznik tzv. španělské chřipky, která do roku 1921 zabila po celém světě desítky milionů lidí. Prý víc, než celá první světová válka.

Zjištěna byla v americkém Kansasu, odtud se s vojsky šířila neuvěřitelně rychlým tempem do celého světa. Předpokládá se, že původcem jsou ptáci či prasata. Byla válka, oběti chřipky zveřejňovalo jen neutrální Španělsko, proto ten název. Typický byl bleskový nárůst potíží-horečka čtyřicítka, bolest hlavy, nesmírná únava celého těla. Následoval zánět plic, krvácení z nosu, úst či plic, selhání dýchacích cest a smrt udušením. V živé paměti máme nedávnou celosvětovou pandemii – vrátila se k nám v mírnější formě přesně po 100 letech.

Den 15. března si musíme naléhavě připomínat. V roce 1939 se naplnilo to, čeho se celý náš národ už delší dobu obával. Na dlouhých 6 let jsme ztratili svobodu, naši nejlepší lidé byli po stovkách likvidováni. Nacisté se ani moc netajili s tím, že náš národ musí ustoupit, být zničen, poněmčen, vystěhován a uvolit „lebensraum“ pro německé nacistické nadlidi. Spisovatel Jirásek psal o době temna, nacisté chtěli rovnou českou národní tmou. Obsazování začalo na Moravě už o den dříve, došlo k menším vojenským střetům. Francie se spokojila s protestem, Chamberlain prohlásil, že Anglie se necítí vázána smlouvou, protože Československo po odtržení Slovenska už neexistuje. Proti našim zvyklostem jezdit vlevo vojenské kolony postupovaly po pravé straně, byly dopravní karamboly. Armáda byla nucena kapitulovat bez boje, který by byl beznadějný. Naši občané nemohli nic dělat, slovní protesty, zařaté pěsti a slzy agresory nezastavily. Zato Hitler jen zářil, ač vegetarián, si hned první den na Pražském hradě pochutnal na pražské slunce a pilsněm.

Jedním z dobrodinců lidstva se stal **Robert Koch**. (1843-1910). Tuberkulóza se v 19. a na počátku 20. století stala velkou hrozbou a nejčastější příčinou úmrtí. Zasaženým nebylo pomoci. Německý lékař a mikrobiolog Koch objevil příčinu - zveřejnil 24.3. 1882 práci, v níž popsal původce a také soubor příslušných epidemiologických opatření. Nebyl to jeho první úspěch, už dříve objevil a popsal bacil antraxu. V roce 1905 mu byla udělena Nobelova cena.

Předehrou 2. světové války byla občanská válka ve Španělsku. Nástup fašismu se vedle španělských vlastenců pokusili zastavit dobrovolníci z celé řady zemí, včetně Čechů a Slováků. Přesto, že bojovali velmi statečně, proti přesile vládních fašistů a vojenské pomoci Hitlera a Musoliniho demokracii neuhájili. Mnozí vlastenci tam položili za svobodu lidstva své životy. Jedním z interbrigadistů, kteří před lety poskytli interview Paměti národa, byl kapitán ve výslužbě **Adolf Vodička**, nebyl členem komunistické strany, ale sympatizoval s ní. KSČ jako součást Kominterny od roku 1936 ilegálně organizovala pomoc Španělsku. To neznamená, že by interbrigadisté byli sami komunisté, ale bylo jich mezi nimi hodně. Vodička se rozhodl, že do Španělska odjede pomáhat, protože (jak pravilo dobové heslo) „v Madridu se bojuje za Prahu“. **Dne 28.3. roku 1939 Madrid padl a zemi ovládl na dlouhou dobu diktátor - fašista generál Franco.** Pavel Hruban

Pokus o puč v roce 2021: Jak se Fiala, Vystrčil a MPA a spol. pokusili zneužít Zemanova zdravotního stavu

roce 2021 jsme byli svědky bezprecedentního pokusu o mocenský puč, který se odehrával pod rouškou zdravotního stavu tehdejšího prezidenta Miloše Zemana. Pravicová vláda Petra Fialy, v té době ještě v roli vznikající koalice, spolu se Senátem využila situace a snažila se obejít vůli voličů. Šlo o promyšlený plán, jehož cílem bylo kompletní převzetí moci, a to i za cenu ohýbání Ústavy a pošlapání demokratických principů.

Manipulace se zdravotním stavem prezidenta

V říjnu 2021 byl prezident Zeman hospitalizován, což okamžitě vyvolalo vlnu spekulací a tlak na jeho odvolání podle článku 66 Ústavy ČR. Hlavním aktérem této operace se stal Senát, přičemž jeho představitelé, včetně tehdejšího předsedy Miloše Vystrčila, se snažili prosadit aktivaci článku, který by umožnil odebrání prezidentských pravomocí. Závažné ovšem bylo, že tak činili na základě neúplných informací a mediálních spekulací, nikoli na základě oficiálního lékařského stanoviska.

Cílem tohoto procesu nebyla ochrana ústavnosti nebo zájmu občanů, ale čistě pragmatická snaha zajistit si volné pole pro politické rozhodování bez jakékoli kontroly prezidenta. Fialova koalice se připravovala na převzetí vlády, tento tlak podporovala, protože chtěla obejít tradiční procesy a urychlit jmenování svého kabinetu.

Role Markéty Pekarové Adamové

Jednou z klíčových postav tohoto puče byla Markéta Pekarová Adamová, která se po říjnových volbách 2021 stala předsedkyní Poslanecké sněmovny. Právě ona byla jedním z hlavních hlasů prosazujících aktivaci článku 66, ačkoli neexistovaly žádné právně relevantní důvody k tak radikálnímu kroku. Její nechota respektovat demokratické principy a snaha o účelovou interpretaci Ústavy byla jedním z nejzávažnějších momentů této politické hry.

Dnes, když Pekarová Adamová oznámila, že ze zdravotních důvodů již nebude obhajovat svůj mandát, je vhodné si připomenout, jak aktivně se podílela na tehdejším pokusu o obejít prezidenta a koncentraci moci v rukách pravicové vlády. Její odchod z politiky lze vnímat jako důsledek neúspěchu tohoto puče a následného rozčarování veřejnosti nad jejími kroky.

Poučení pro budoucnost

Události roku 2021 ukázaly, jak křehká může být demokracie, pokud ji politické elity využívají pro své vlastní účely. Snaha pravicových stran obejít prezidenta Zemana pod záminkou jeho zdravotního stavu byla varovným signálem, jak snadno lze manipulovat veřejné mínění a jak mocenské ambice mohou převážet nad demokratickými principy.

Je třeba si tyto události připomínat a zabránit tomu, aby se podobné pokusy o politický puč opakovaly v budoucnosti. Naše demokracie musí stát na pevných základech ústavního pořádku, nikoli na účelových interpretacích, které slouží jen úzké skupině mocenských hráčů.

Okresní rada Klubu Českého Pohraničí

POZVÁNKA

na Okresní sněm Klubu Českého Pohraničí
Kladno a příslušníků OSH
dne 4. března 2025 v 15.00 hodin
v zasedací místnosti OV KSČM Kladno

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497,
Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Historie Kladno 3 - Rod Žďárských ze Žďáru Eliška Žďárská ze Žďáru

Zajímavou postavou rodu Žďárských ze Žďáru byla Eliška Žďárská ze Žďáru, vlastní dcera Bedřicha Žďárského ze Žďáru na Šmikusech a Všetatech a jeho manželky Eufrosiny, rozené kněžny z Plavna. Provdala se za Jindřicha z Všebořic, jinak Údrčského z Údrče. Po čase ovdověla a znovu se provdala za pana Jiřího Šanovce ze Šanova, kterého také přežila. Roku 1548 prodala Všetaty a koupila si dům v Rakovníku, kde nějaký čas bydlela. Když však dům roku 1567 vyhořel, přestěhovala do Kladna ke svému strýci Jiřímu Žďárskému a tady se stala živou pamětnicí rodu, majíc vědomost o všech jeho předcích. Litovala jen mnoha vzácných a starých rodinných listin, které v Rakovníku shořely. Ke konci života oslepla a v Kladně, ve středu po sv. Tomáši, 22. prosince 1547 ve věku 85let zemřela.

Jan Žďárský ze Žď., na Červeném Újezdu, Tachlovicích a Kladně.

Narodil se v říjnu 1502 na tvrzi v Běšicích jako nejstarší syn Oldřicha Žďárského ze Žďáru a Ludmily Doupovcové z Doupova. Jméno Jan dostal po svém dědovi Janu Žďárském ze Žďáru a prapradědovi Janu Šmikouškém. Již od dětství si jej oblíbil prastrýc Zdeněk Kladenský z Kladna, který se postaral o jeho vzdělání a potřebné dovednosti / jízdě na koni, šerm atd. / na kladenském sídle. Takto vybavený odešel do německého Durynska, do služeb říšských hrabat Stollbergů. S nimi podnikl několik vojenských tažení do Francie a Nizozemí. V mužném věku se vrátil k prastrýci do Kladna, který neměl vlastní děti a Jana majetkově i finančně zajistil.

V roce 1536 se oženil s Magdalenou z Jesenic. Ta pocházela z německého rytířského rodu, sídlícího v západních Čechách / von Gessnicz /. Spolu měli čtyři syny - Albína, Gottharda Florianu, Ctibora Tiburčího a Petra Voka.

O Janovy syny se rozhodli pečovat i Jiří Žďárský s manželkou Ludmilou, kteří byli bezdětní. Na jejich výchovu a budoucnost vynakládali značné finanční částky. Otec i strýc je později poslali na výchovné pobyty a do služeb šlechticů. Po úmrtí otce Oldřicha Žďárského se v roce 1547 se stal jediným vlastníkem panství Červený Újezd, bohužel s dluhy. Kladenské panství zprvu spravoval se svými bratry společně. Když se rozhodli v roce 1549 na jeho rozdělení, získal Jan třetí díl kladenského statku a stal se majitelem panství Tachlovice. Do této državy patřily Tachlovice s menší gotickou tvrzí, Nučice, Lukov a Kamenice. Vstoupil do královských služeb a stal se oblíbencem Habsburků. V únoru 1550 jej král Ferdinand I. jmenoval hejtmanem královského komorního panství Křivoklát. Pokusil se zadlužené panství pozvednout. Staral se o výběr poddanských dávek a daní, dohlížel na chování poddaných a veřejný pořádek, byl vrchním velitelem vojenské posádky, vrchním žalárníkem královských vězňů, dohlížel nad městy Unhošť, Rokycany, Nové Strašecí, předsedal vrchnostenskému soudu, řešil spory. Jeho podřízenými byli: purkrabí /spravoval hrad/, lovčí /bděl nad lesy/, několik polesných, písaři, šafáři a ostatní služebnictvo. Nesplnitelné požadavky královského místodržícího jej přiměly k podání žádosti o zproštění z funkce hejtmana. S rodinou se vrátil na své statky v Červeném Újezdu a v Tachlovicích, které potřebovaly nutně osobní dohled. Jan Žďárský uvedl do pustých vsí na červenoújezdském panství nové osadníky, dovolil jim vybrat si grunt a pomohl jim s výstavbou nových domů.

Na svém majetku, na rozdíl od svého otce, poměrně dobře hospodařil. V Rymáni obnovil pivovar a pivem zásoboval hospody v Unhošti, Tachlovicích Nučicích i jinde. Svě jmění velice brzy /rok 1566 / rozděлил mezi syny. Kladno odkázal Ctiboru Tiburčímu tak, jak bylo stanoveno v závěti Zdeňka Kladenského z Kladna. Část majetku podstupil snahe Kateřině Reichlové z Reichlu. Nejstarší syn Albín získal statek v Tachlovicích. V roce 1574 souhlasil, aby kladenské panství, podle závěti jeho bratra Jiřího, získal Ctibor Tiburcí. Nespokojení bratři Gotthard Florian a Petr Vok však k takovému dělení majetku měli připomínky a odmítli otcovu a strýcovu závěť uznat, a tak je nakonec musel Ctibor Tiburcí vyplatit. Majetkové sváry však pokračovaly i po smrti Albína. Vše nakonec vyřešila dohoda, kdy Tachlovice připadly Gotthardovi Florianovi. Po předání majetku se Jan uchýlil s rodinou k trvalejšímu pobytu do rodové tvrze v Tachlovicích, kde 9.ledna 1568 zemřela jeho manželka Magdalena Žďárská z Jesenic. Je pochovaná v kostele svatého Jakuba Většího v Tachlovicích. Osamocení Jan přijal nabídku od svého bratra Jiřího a odstěhoval se k němu na kladenský zámek. Jan Žďárský ze Žďáru zemřel roku 1578 a je pohřben v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladně, v presbytáři před hlavním oltářem. Jeho náhrobek byl umístěn před desku jeho otce Oldřicha.

Jan byl pověstný i svým hledáním pokladu v troskách hradu Jivno. Mezi lidmi kolovala pověst, že se na starém loveckém hrádku nachází poklad, který stráží zlý lesní duch Dyma. Jednou se chasníkovi Říhovi ze Zbečna ve snu zdálo, že na nedalekém pustém hrádku našel za trámy hromadu peněz a vzácných předmětů. S vidinou brzkého zbohatnutí se proto druhý den podvečer vydal k loveckému hrádku Jivno. Když sem dorazil, byla již tma a jen měsíc vyšel nad lesy. Když v ruinách našel díru do podzemí, zapálil svíčku, kterou si vzal si vzal z domova, a začal hledat poklad. Nejprve vešel do staré kaple, nahlížel pečlivě do všech jejích koutů. Vše tu bylo zničené a polámané. Když už chtěl odtud odejít s nepořízenou, najednou se mu zdálo, jakoby se v kamenné míse za oltářem něco zablesklo. Sáh do ní a vytáhl vyšívaný stříbrný pás. Honem ho strčil za košili a začal prohlížet další místa. Pečlivě nahlížel za trámy,ale poklad nikde. V poslední komoře byl již tak znavený, že si sedl u kamenného stolu na starou židli a začal vzpomínat na místo, kde se ve snu nacházel hrnec se zlaťáky. Najednou se mu zdálo, že za sebou uslyšel nějaké kroky. Když se však otočil, nikoho neviděl. Když chtěl místo rychle opustit, zakopl ve dveřích o starý práh, který vyvrátil. V díře mu zůstala jedna noha, a když ji chtěl vytáhnout ven, uslyšel cinkot peněz. Posvít si tam a uviděl hrnec plný zlaťáků. Nacpal je do měchu a kapes a spěchal z hradu pryč. Sotva z něj vylezl, vchod se zřítíl. Domníval se , že ho lesní duch Dyma pronásleduje. Zcela vyčerpaný doběhl k potoku a zhroutil se. Celého potlučeného ho zde našli sedlák s pacholkem, kteří sem jeli pro dřevo. Chasník jim řekl, že se včera vydal na zajíce, spadl ze skály a takhle dopadl. O pokladu pomlčel. Sedlák jej na povozu zavezl až před stavení ve Zbečně. Ještě než se s nimi Říha rozloučil, vyndal z měchu tři zlaťáky. Jeden dal pacholkovi, dva pak sedlákovi. Oba se divili, kde vzal tolik peněz, ale dále se již neptali.

Sotva za nimi zavřela matka dveře, zeptala se , jestli ty peníze ukradl. Řekl jí, že ty peníze nikde neukradl, ale málem jej stály život. Brzy se mezi lidmi rozneslo, že našel na Jivně poklad a zlí duchové jej zato potrestali, až zchoml. Chasník se raději ze Zbečna odstěhoval a hejtmanovi se vyhýbal, aby jej nevsadil do vězení.

Hejtman z Křivoklátu, Jan Žďárský, ihned vznesl žádost na českou královskou komoru, aby mu povolila pobořit hrádek Jivno a mohl zde hledat poklad. Královská komora mu vyhověla s tím, aby zde kopal na vlastní náklady a v případě nálezů pokladu polovinu odevzdal královské komoře a druhou si ponechal. Žďárský rozmetl zbytky Jivna, ale žádný poklad nenašel.

J.Kůstka